

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218012029
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218012029.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. J., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. novembra 2019, č. k. 18T/122/2018-176, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. októbra 2020 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. J., narodený XX. februára XXXX v L. Q., trvalé bydlisko L. XXXX/XX, V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. marca 2019, sp. zn. 1T/8/2019, právoplatným 6. marca 2019, považuje na ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. novembra 2019, č. k. 18T/122/2018-176, bol obžalovaný A. J. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 na tom skutkovom základe, že

1./ dňa 21.11.2017 v čase okolo 09.04 hod. v meste V., okr. Dunajská Streda na ulici Gazdovský rad pri obytnom bloku č. XX, počas vytyčovania plynovodu bez použitia násillia odcudzil prístroj slúžiaci na zameriavanie plynovodu zn. Radeton R 4000 T10, výrobného čísla 11/T10-A-4509 UK, čím spôsobil škodu pre SPP - distribúcia, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 44/B, Bratislava vo výške 840,- eur, pričom bolo zistené, že bol rozsudkom zo dňa 30.03.2016, vydaným Okresným súdom v Dunajskej Strede pod spisovou značkou 2T 31/15 právoplatným dňa 15.04.2016 za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

2./ dňa 30.11.2017 v čase okolo 23.00 hod. v meste V., okr. Dunajská Streda na Záhradníckej ulici za pomoci roxorovej tyče vylomil visací zámok na dverách plechovej garáže, cez ktoré sa dostal do vnútra garáže, odkiaľ odcudzil 14 ks rybárskych udíc s navijakmi a 1 ks elektrickú okružnú pílu zn. Dewalt,

žltočiernej farby, rok výroby 2015, čím majiteľovi garáže C. V., nar. X.XX.XXXX, trvalo bytom V., L. XXXX/X, okres Dunajská Streda spôsobil škodu vo výške 1.130,- Eur, pričom bolo zistené, že bol rozsudkom zo dňa 30.03.2016, vydaným Okresným súdom v Dunajskej Strede pod spisovou značkou 2T/31/15 právoplatným dňa 15.04.2016 za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne obžalovaného zaviazal podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku nahradiť škodu poškodenému C. V. vo výške 1.060 eur.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky vykonaného dokazovania týkajúce sa trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu okresný súd poukázal na kritéria upravené v ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona. Obligatorne tiež skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, konkrétne že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§37 písmeno n/ Trestného zákona). Pri ukladaní trestu potom okresný súd postupoval podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a vzhľadom na vyrovnaný pomer trest ukladal v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky. V tomto rozpätí obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý považoval okresný súd za zákonný, spravodlivý a dostatočný vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu. Okresný súd akcentoval predovšetkým fakt, že obžalovaný bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, pričom len s ohľadom na prvé dve odsúdenia (z roku 2010) sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený, že je osobou, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, že krádeže sa dopustil už po ôsmykrát a že spôsobenú škodu poškodenému neuhradil ani len čiastočne. Námitku obžalovaného, že doposiaľ mu uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody predstavujúce v súhrne viac ako 5 rokov by mali byť dôvodom uloženia trestu na dolnej hranici, označil okresný súd za nedôvodnú.

Na výkon trestu zaradil okresný súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s odôvodnením, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd rozhodol podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/X, V., vo výške 1.060,- eur.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní zahlásil obžalovaný voči nemu ihneď odvolanie.

Prokurátor si ponechal lehotu na podanie odvolania, ktorá mu márne uplynula.

Zahlásené odvolanie odôvodnil obžalovaný jednak sám, ale aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Petra Gazdíka (ďalej tiež ustanovený obhajca).

Obžalovaný vo vlastnoručne spísanom odvolaní namietal uložený trest ako neprimerane prísny. Poukázal na skutočnosť, že v čase spáchania skutku bol drogovovo závislý, čím sa nechce vyvíňovať, no faktom je, že skutky spáchal pod vplyvom závislosti, ktorá skutočnosť mala byť v konaní predmetom dokazovania, nakoľko je dôležitá pri ukladaní trestu. V minulosti, keď bol súdený za inú trestnú činnosť, tak bola skúmaná jeho závislosť od drog a alkoholu. Je toho názoru, že aj v tejto trestnej veci malo byť vykonané znalecké dokazovanie za účelom skúmania jeho duševného stavu, či vzhľadom na svoju závislosť od týchto látok vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Ďalej uviedol, že si vo výkone trestu uvedomil negatívne dôsledky užívania drog, je odhodlaný na slobode abstinovať a viesť riadny život. S poukazom na uvedené žiadal napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby dokazovanie v naznačenom smere doplnil. Alternatívne žiadal krajský súd, aby mu upustil od potrestania resp. ďalšieho trestu vzhľadom na doteraz mu uložené tresty s tým, že mu má byť uložené ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré lepšie u neho splní účel ako trest.

Obžalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že nakoľko ustanovený obhajca dokazovanie v tomto smere nenavrhol, tiež mu neporadil ako nahradiť škodu poškodenému, rovnako sa s ním neporadil pred prvým pojednávaním a celkovo má problémy sa s ustanoveným obhajcom skontaktovať, tak voči nemu stratil dôveru a žiadal ustanoviť nového obhajcu.

Ustanovený obhajca v odôvodnení odvolania uviedol, že obhajoba považuje uložený trest za neprimerane prísny. Faktom totiž je, že obžalovaný si musí odpykať tresty za iné trestné činy vo

výmere viac ako 5 rokov, ktorá skutočnosť mala byť pri výmere trestu za tieto trestné činy zohľadnená. Akcentovať len trestnú minulosť obžalovaného nepovažuje obhajoba za správne, nakoľko človek sa môže vplyvom okolností zmeniť. Obžalovaný ako sám vraví sa trestnej činnosti dopúšťal pod vplyvom drog, pričom počas výkonu trestu vzťah k drogám prehodnotil a je odhodlaný do budúcnosti abstinovať. Uloženie ďalšieho trestu za danej situácie je podľa obhajoby pre obžalovaného skôr demotivujúce a nepovedie k jeho náprave.

Z prezentovaných dôvodov ustanovený obhajca navrhol, aby krajský súd v zmysle ust. § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v zmysle ust. § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému miernejší trest pri dolnej hranici základnej trestnej sadzby.

Súčasne sa obhajca vyjadril aj k námietkam zo strany obžalovaného k spôsobu výkonu obhajoby. Uviedol, že obžalovaný mal možnosť radiť sa s ním pred pojednávaním, že 5. novembra 2019 bol za obžalovaným v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou za účelom porady, kde mu vysvetlil možnosti obhajoby. Taktiež sa s obžalovaným radil pred hlavným pojednávaním 6. novembra 2019 v jeho priebehu a aj po vyhlásení napadnutého rozsudku. Skúmanie duševného stavu a prítomnosti obžalovaného on z pozície obhajcu neinicioval z dôvodu, že zo spisového materiálu nevyplývala žiadna konkrétna skutočnosť, ktorá by to odôvodňovala. Pokiaľ ide o náhradu škody, advokát nie je „kuriérom“ medzi obžalovaným a poškodenými osobami. Obžalovaný po celý čas trestného konania vedel, komu má spôsobenú škodu nahradiť a v akej výške a mohol tak hocikedy urobiť. Obhajca ďalej uviedol, že so stratenou dôverou obžalovaného k jeho osobe nemôže nič urobiť, no domnieva sa, že sa tak stalo z dôvodu, že konajúca sudkyňa obžalovanému uložila podľa vlastnej subjektívnej úvahy trest vo väčšej výmere, ako v skutočnosti očakával. Dodal, že strata dôvery medzi ním a obžalovaným je vzájomná, on ako obhajca nemieni stratenú dôveru obnovovať, preto v konečnom návrhu žiadal, aby súd žiadosti obžalovaného vyhovel.

Krajský súd uznesením zo 14. júla 2020, sp. zn. 6To/44/2020, žiadosti obžalovaného o oslobodenie obhajcu Mgr. Petra Gazdika spod povinnosti obhajovania nevyhovel z dôvodov, ktoré rozviedol v predmetnom uznesení.

K písomne dôvodom odvolania sa prokurátor nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 4. mája 2020.

Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 6. októbra 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, ustanovený obhajca obžalovaného a formou eskorty bola zabezpečená aj účasť obžalovaného.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí z vlastnej iniciatívy doplnil oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/8/2019, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. marca 2019, č. k. 1T/8/2019-401, uznaný za vinného pre skutky spáchané v bodoch 1/ a 2/ (v dňoch 1. až 3.4.2018) a v bode 3/ (dňa 15.2.2018), právne kvalifikované v bode 1/ a 2/ ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona, z toho v bode 1/ obžaloby v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 3/ právne kvalifikovanom ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, pri použití § 41 odsek 1, odsek 2, § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov. Okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Cit. rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vyhlásením, t. j. 6. marca 2019, nakoľko sa prokurátor ako aj obžalovaný vzdali práva na podanie odvolania.

Návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania znalcom za účelom preskúmania jeho ovládacích a rozpoznávacích schopností v čase skutku, krajský súd zamietol ako nadbytočný.

Iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli, preto krajský súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

Následne sa pristúpilo ku konečným návrhom. V rámci neho prokurátor žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Ustanovený obhajca uviedol, že sa pridriava písomne zdôvodneného odvolania, žiada zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť zákonný a spravodlivý trest. Eventuálne, ak prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, žiada, aby bolo od

jeho uloženia upustené. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že svoj čin ľutuje a chcel by nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď z iných ako ním prezentovaných dôvodov.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, krajský súd zo zápisnice z hlavného pojednávania zistil, že okresný súd nepostupoval správne, nakoľko si nepripojil a v rámci dokazovania neoboznámil podstatný obsah trestného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/8/2019, hoci v predmetnom konaní bol obžalovaný medzičasom právoplatne odsúdený za majetkovú trestnú činnosť a prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, čo bolo zrejme už z odpisu registra trestov obžalovaného (v spise na č. l. 169).

Hoci uvedený nedostatok nebol odvolaním vytýkaný, krajský súd na toto pochybenie okresného súdu prihliadol, nakoľko by odôvodňovalo podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, keďže neuloženie súhrnného trestu, ak na to sú resp. boli splnené zákonné podmienky, je nepochybné dovolacím dôvodom.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 odsek 3 Trestného zákona, ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

K ukladaniu súhrnného trestu krajský súd uvádza, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok (ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihladať) za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Takto modifikované a upravené ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona zodpovedá dlhodobej súdnej praxi ustálenej viacerými stanoviskami a judikátmi súdov. Aby bolo možné uložiť páchatel'ovi súhrnný trest, musia byť splnené všetky vyššie uvedené podmienky.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihladať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihladať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený).

Aj platná judikatúra akcentuje, že viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/1974). Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Trestného zákona (teraz § 42 ods. 1 Trestného zákona), aj keď bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest (R 52/1971).

Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk a po dôkladnom oboznámení sa obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/8/2019 dospel krajský súd k záveru, že v súdnej trestnej veci boli splnené všetky zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko aktuálne súdené skutky spáchal obžalovaný 21. a 30. novembra 2017 a skutky vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/8/2019 spáchal v dňoch 15. februára 2018 a 1. až 3. apríla 2018. Všetky tieto trestné činy (skutky) tvoria zbíhajúcu sa trestnú činnosť, nakoľko medzi nimi nebol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného.

Z registra trestov obžalovaného sa mohlo okresnému súdu javiť, že takéto účinky (vyhláseného prvého odsudzujúceho rozsudku pretínajúceho viacčinný súbeh trestných činov) má rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 7. februára 2018, č. k. 2T/61/2016-165, právoplatný 16. marca 2018, avšak ak by si bol okresný súd pripojil potrebné spisy, zistil by, že cit. rozsudok nebol v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/61/2016 vyhlásený v poradí ako prvý, ale druhý. Prvý odsudzujúci rozsudok v danej veci bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom 29. marca 2017, sp. zn. 2T/61/2016, ktorý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. septembra 2017, sp. zn. 5To/64/2017, zrušený

len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutia. Vina bola právoplatná.

Z vyššie uvedeného je potom nepochybné, že skutky resp. trestné činy spáchané v dňoch 21. a 30. novembra 2017, 15. februára 2018 a 1. až 3. apríla 2018 tvoria zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, za ktorú mu je potrebné uložiť jeden súhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich (zo zbiehajúcich sa) najprísnejšie trestný.

Keďže súhrnný trest v zmysle ust. § 42 odsek 2 Trestného zákona nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (tým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia), bolo namieste zvážiť u obžalovaného buď uloženie prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo postup podľa § 44 Trestného zákona, podľa ktorého súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk pre ukládanie trestu ako aj faktov, že sa obžalovaný k celej zbiehajúcej trestnej činnosti od začiatku priznával a úprimne ju oľutoval a v oboch trestných konaniach pred súdom realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo prijaté, prihliadajúc na nemenej významný fakt, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. marca 2019, č. k. 1T/8/2019-401, bol obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody za krádež vlámaním s malou škodou podľa ust. § 212 odsek 4 Trestného zákona účinného do 1. augusta 2019 v rozpätí od troch rokov do desiatich rokov, pričom novela Trestného zákona účinná od 1. augusta 2019 rovnaký trestný čin (krádež vlámaním s malou škodou) postihuje oveľa miernejším trestom odňatia slobody až na dva roky (§ 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019), dospel krajský súd k záveru, že by ukládanie prísnejšieho súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo pre obžalovaného v tomto prípade neprímerane prísne.

Preto krajský súd zvolil postup podľa ust. § 44 Trestného zákona a obžalovanému upustil od uloženia súhrnného trestu súc toho názoru, že vyššie spomínaný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 6. marca 2019, sp. zn. 1T/8/2019, právoplatným 6. marca 2019, je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného možné považovať za dostatočný.

Na základe prezentovaných úvah krajský súd postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozsudku, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným a krajským súdom to umožňovali.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.